

आभूषणाय (wie eben) adj. *dem man sich fügen muss*: मङ्कितानम् RV. 5, 55, 4.

आभेरी (2. आ + भेरी) f. Name einer musikalischen Weise HALS. im ÇKDr.

आभोगं (von भुञ्, भुञ्जति mit आ) m. 1) *Windung, Krümmung, Wölbung*: (गङ्गा) आभोगकुटिला (könnte auch zu 3. gehören) MBh. 3, 9957. तेषां तु — रुदतां रुदितस्वनः । प्रसादाभोगसंबद्धा अन्वैरात्सीतस रोदसी 13, 1077. प्रसादाभोगविस्तीर्णाः स्तुतिशब्दे ऽभ्यवर्तत R. 2, 63, 3. मुग्धाङ्गानां स्तनत्रयन्मभोगसंभोगिनीनाम् BHART. 1, 19. पीनस्तनभोग PRAB. 81, 15. त्रयनभोग ÇRUT. 40. गाण्डभोग MEGH. 89. वलीभङ्गभोगिः (von einem Betttuch) SĀH. D. 42, 11. BALLANTYNE: *with its crumplings, its rents, and its disorder*. — 2) *Ausdehnung, Fülle, Mannigfaltigkeit* AK. 2, 6, 3, 28. TRIK. 3, 3, 55. H. 1432. an. 3, 117. MED. g. 29. समस्तभूतलाभोगसंभवानाम् (रत्नानाम्) VID. 4. अक्रयितो ऽपि ज्ञायत एव पत्रायमभोगस्तपोवनस्येति ÇĀK. 8, 1. विषयभोगिण्यु ÇĀNTIC. 4, 20. भवभोगोद्दिग्धाः BHART. 3, 85. — 3) *Schlange*: आभोगं कृन्मना हतमुदुग्धिं कृन्मना कृतम् RV. 7, 94, 12. — 4) *die Anschwellung im Nacken der Brillenschlange, die sogenannte Haube*: (भुङ्गो) पर्वतभोगवर्ष्माणम् MBh. 3, 12387. 16, 118. wird als Varuṇa's Sonnenschirm betrachtet, daher = वरुणच्छत्र H. an. MED. — Diese und TRIK. haben noch die Bedeutung *Anstrengung* (यत्न), WILSON ausserdem *Genuss* (von भुञ्, भुञ्जि mit आ). — Vgl. भोग.

आभोग्यं (von 2. आ + भोग) *Lebensmittel, Unterhalt*: आभोग्यं प्रयद्विच्छत्तुं देतेन RV. 1, 110, 2.

आभोगिं (von भुञ्, भुञ्जि mit आ) f. *Zehrung*: आभोग्यं इष्ट्वै राय उं RV. 1, 113, 5.

आभ्यन्तरं (von अभ्यन्तर) adj. *im Innern befindlich, innerlich, der innere* (Gegens. वाह्य): कश्चिदाभ्यन्तरेभ्यश्च (Feinde im Innern) वाह्येभ्यश्च — रत्नस्यत्मानमेवाप्रे तोश्च स्वभ्यो मियश्च तान् MBh. 2, 202. SUÇR. 1, 36, 11. 280, 16. 2, 371, 5. 474, 17. °प्रयत्न bei der Aussprache der Laute P. 4, 1, 9, Sch. आभ्यन्तरम् adv. *innen* KAUC. 80.

आभ्यवकाशिक (von अभ्यवकाश) adj. *in freier Luft lebend* BURN. Intr. 309.

आभ्यासिक (von अभ्यास oder vielmehr अभ्याश *Nähe*) adj. *nahe bei einander stehend*: तत्त्वैश्चाभ्यासिकैर्युक्तं (पुरं) श्रुभुं योधरत्नितम् MBh. 1, 7577. — *aus der Übung hervorgehend* (s. अभ्यास) WILS.

आभ्युदयिक (von अभ्युदय) 1) adj. a) *am Ende eines adj. comp. mit dem Aufgange, dem Beginn von dem und dem verbunden*: सुखाभ्युदयिक M. 12, 88. — b) *heilbringend*: कथमभिमुखमनाभ्युदयिकं अमणकदर्शनम् MRĀKĪH. 111, 5. Verz. d. B. H. No. 1042. — 2) n. *eine bestimmte Form eines Manenopfers* ĀÇV. ÇR. 4, 7. आभ्युदयिकेषु, आद्वेषु P. 5, 4, 42, Vart. 1, Sch.

आभ्रिकं adj. *der mit der Haue oder dem Spaten (अभ्रि) gräbt* P. 4, 4, 2, Sch.

आभ्यं patron. von अभ्र gaṇa कुर्वादि zu P. 4, 1, 151.

आम् gaṇa स्वरदि zu P. 1, 4, 37. Einfluss auf den Accent eines nachfolgenden voc. 8, 1, 55. interj. 1) *der Einwilligung* AK. 3, 5, 16. TRIK. 3, 4, 2 (wohl आमङ्गम-यु° zu lesen; vgl. 1. अङ्ग). H. 1540. an. 7, 2. MED. avj. 30. आं कुर्मः H. 1540, Sch. — 2) *der Erinnerung* (wenn man sich auf Etwas besinnt) H. an. MED. विचिन्त्य । आं ज्ञातम् MRĀKĪH. 2, 8.

47, ult. 153, 14. 160, 21. ÇĀK. ÇR. 43, ult. 91, 9. 131, 12. VIKR. 38, 17. — Vgl. 1. आ.

1. आमं 1) adj. f. आ अमृत्, Gegens. पक्व H. an. 2, 315. MED. m. 2. — a) *roh, ungekocht*: य आमस्यं कृविषो गुन्धो अस्ति RV. 1, 162, 10. मोसे AV. 4, 17, 4. 5, 29, 6. 8, 6, 23. अन्नम् M. 4, 223. मत्स्यान् JĀGŪ. 1, 286. R. 4, 40, 31. त्रिव्याः स्तन्यमामम् SUÇR. 1, 176, 16. आमभृष्ट *halbgeröstet* KĀTJ. ÇR. 5, 3, 2. Im Veda besonders von *der Kuh*, welche im Gegensatz zu der gleichsam *gekochten Milch*, die sie erzeugt, selbst als *roh* bezeichnet wird: मदि इति निर्दिष्टं वृत्तणास्वामा पक्वं चरति विध्रती गौः RV. 3, 30, 14. 1, 62, 9. 180, 3. 2, 40, 2. 4, 3, 9. 6, 72, 4. 8, 78, 7. तस्मादात्मा पक्वं डुहे TS. 6, 5, 6, 4. ÇĀT. Br. 2, 2, 1, 15. 14, 9, 3, 10. — b) *ungebrannt*, von einem Gefäss AV. 5, 31, 1. MBh. 3, 1215. PAÑKĀT. III, 13. Hit. IV, 63. आमोष्ठकानाम् MRĀKĪH. 47, 9. Vgl. आमपात्र. — c) *unreif*, von Früchten AK. 2, 4, 1, 15. H. 1130. SUÇR. 1, 213, 20. von Geschwüren und dgl.: आमं विपच्यमानं च सम्यक्पक्वं च यो भिषक् । ज्ञानीयात् SUÇR. 1, 62, 11. 63, 3. 2, 103, 18. 224, 7. — d) *unverdaut*, von krankhafter Ausleerung SUÇR. 2, 429, 4, 7. — 2) n. a) *der Zustand des Rohseins* SUÇR. 1, 186, 9. — b) *Verdaunungslosigkeit, cruditas* SUÇR. 2, 488, 6. 489, 2. 490, 9. Bezeichnung einer *acuten Form von Dysenterie* WISE 333. SUÇR. 2, 430, 20. vollständiger आमतिसार 21. *der damit Behaftete आमतिसारिन्* 10. Aus den obigen Stellen lässt sich das Geschlecht nicht bestimmen; nach Ausführungen im ÇKDr. ist das Wort n.; H. an. 2, 315 und MED. m. 2 wird आम m. als *besondere Krankheit* aufgeführt; nach dem RĀGĀN. im ÇKDr. bedeutet आम m. auch *Verstopfung* (मलवैषम्येरोग). Vgl. 2. आम.

2. आम (von 2. अम्) m. *Krankheit* VOP. 26, 170. H. 463. an. 2, 315. MED. m. 2. — Vgl. 1. आम 2, b.

आमक adj. = 1. आम SUÇR. 2, 283, 6: मोसं पक्वानामकं तथा.

आमगन्धि (1. आम + गन्) n. *Geruch von rohem Fleische* (oder von einem brennenden Leichnam) AK. 1, 1, 4, 21. H. 1392.

आमण्ड m. = आमण्ड und माण्ड RĀGĀN. und ÇĀNDAR. im CKDr.

आमता (von 1. आम) f. *Unfertigkeit* (eines Medicaments) SUÇR. 2, 200, 4.

1. आमन (von 2. अम्) n. *Krankheit* H. 463, Sch.

2. आमन (von मन् mit आ) n. *freundliche Gesinnung, Zuneigung*: आमनमस्यामनस्य देवा ये संज्ञाताः कुमारः समनसस्तानुहं कामये । °तान् आमनसः कृधि TS. 2, 3, 9, 1, 2.

आमनस (2. आ + मन्) adj. *freundlich gesinnt, geneigt* TS. (s. u. d. vorgeh. W.) वरमामनसं कृणु AV. 2, 36, 6.

आमनस्य (von आमनस) n. *Pein* AK. 1, 2, 2, 3. H. 1371. — Vgl. आमनस्य, आमनस्य.

आमन्त्र MEGH. 35 falsche Lesart für आमन्त्र.

आमन्त्रणं (von मन्त्र्य् mit आ) n. 1) *das Anreden, Anrede, Anruf* AK. 3, 4, 32. (COL. 28.) 5. H. 261. अस्वेति वै योयाया आमन्त्रणम् ÇĀT. Br. 6, 6, 2, 5. अन्वोऽन्यामन्त्रणं यत्स्याज्जानाते तज्जानात्तिकम् SĪH. D. (1828) 177, 18. — 2) *das Begrüssen* (आप्रच्छन्न) ĀTĀDH. im ÇKDr. — 3) *das Einladen* JĀGŪ. 1, 112. MBh. 2, 1243. PAÑKĀT. 34, 17. 236, 20. VOP. 23, 22. — 4) *das Bereden, Befragen, Berathen* AV. 8, 10, 7. KĀTJ. ÇR. 5, 9, 27.

आमन्त्रणीय (wie eben) adj. *zu befragen, des Rathes kundig* AV. 8, 10, 7. ÇĀT. Br. 11, 8, 4, 3.